

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind retrocedarea unor
bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase
și a unor terenuri agricole și forestiere**

Analizând propunerea legislativă privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase și a unor terenuri agricole și forestiere, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.850 din 22.12.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unor dispoziții privind retrocedarea lăcașurilor de cult și a caselor parohiale cum și a unor terenuri agricole și forestiere, care au aparținut comunităților greco-catolice, iar după 1948 au revenit comunităților ortodoxe, pe baza principiului proporționalității, prin raportare la numărul de credincioși, atât ortodocși, cât și greco-catolici, luând în considerare ultimul recensământ oficial.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Ținând seama că, în prezent, retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România este reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002, republicată, act

normativ complet care stabilește atât modalitățile concrete de restituire în natură sau prin măsuri reparatorii în echivalent, cât și actele prin care se realizează aceste operațiuni și **termenele de formulare a cererilor**, o nouă reglementare care se referă secvențial la aceeași problemă, trebuie să țină seama de efectele produse până în prezent de reglementarea existentă. De aceea, este preferabilă o intervenție legislativă **asupra acestui act normativ** de bază prin care să se opereze dispozițiile avute în vedere de către inițiatori, făcându-se **corelările necesare**. Această modalitate răspunde exigențelor de tehnică legislativă referitoare la unicitatea reglementării în materie, potrivit căreia reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.

În ipoteza în care se optează pentru adoptarea prezentei propuneri legislative, precizăm că aceasta nu clarifică o serie de aspecte ce pot apărea în mediul faptic, astfel că o normă de trimitere la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 i-ar putea conferi acesteia caracterul de plenitudine.

În atenție trebuie să fie însă faptul că unele dispoziții propuse reprezintă o **derogare** de la prevederile Ordonanței de urgență nr.94/2000, apărând în coliziune cu termenul de 6 luni prevăzut pentru depunerea cererilor la **Comisia specială de retrocedare**, de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a ordonanței, (art.1 alin.(9)). Totodată, semnalăm o necorelare cu termenele stabilite prin art.II, III, IV și VI din Titlul II al Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

3. Întrucât, potrivit legislației specifice domeniului și terenurile agricole și forestiere reprezintă tot bunuri imobile, este necesară reanalizarea și reformularea titlului.

4. La art.1 alin.(1), pentru corectitudinea redactării, cuvintele „ținându-se” și „luându-se” trebuie înlocuite prin „ținând” și, respectiv, „luând”.

La alin.(2), menționăm că norma trebuie dezvoltată astfel încât aceasta să prevadă modalitatea de despăgubire - „măsuri reparatorii în echivalent, în condițiile stabilite prin legea specială”, precum și autoritatea și documentul prin care se realizează aceasta.

La alin.(3), textul este declarativ, fără caracter normativ, urmând să se renunțe la acesta.

5. La art.2 alin.(2), norma potrivit căreia, în situația în care „aceeași suprafață de teren agricol sau forestier este solicitată

concomitent de două unități de cult, terenul agricol și forestier se va restitui în natură ambilor solicitanți, în funcție de numărul de credincioși” trebuie reformulată întrucât este de principiu că la baza unei astfel de solicitări trebuie să stea dovada cu acte sau alte dovezi a calității **de fost proprietar**, calitate care este greu de imaginat că ar putea aparține în comun unor culte diferite.

Prin reformularea alin.(2), pentru considerentul prezentat anterior, alin.(3) urmează să se elimine ca fiind fără obiect.

6. La art.3, dispoziția referitoare la modificarea corespunzătoare a prevederilor art.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000, republicată și a art.29 alin.(1)-(3) din Legea nr.1/2000 nu este consacrată în planul normelor de tehnică legislativă, urmând să fie reformulată în sensul evidențierii exprese, cu redarea noului text, pentru a se evita orice confuzie în procesul aplicării actului normativ.

În subsidiar, relevăm și faptul că, pentru a fi completă, dispoziția modificatoare trebuie să cuprindă numărul și data Monitorului Oficial al României în care a fost republicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000 și mențiunea, anterioară acestei informații, că a fost aprobată prin lege cu modificări și completări, iar în cazul Legii nr.1/2000, trebuie menționat numărul și data editorialului în care aceasta a fost publicată.

7. Propunem eliminarea din cuprinsul propunerii legislative a formulei de atestare a legalității adoptării legii în raport de prevederile art.44 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, întrucât această consemnare revine, succesiv, fiecărei Camere și, respectiv, Parlamentului, în funcție de modul în care se va desfășura procesul decizional în adoptarea legii.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIEȘCU

București

Nr. 47/12.01.2006.